

Publicerad 2013-09-03 22:39 av Karolinas fina

stjärnorna vakar över mig.

det är som om natten mist lite av sin prakt.

mörkret har slutat skrämmas.

molnen håller andan.

stjärnorna dansar på himlen

och jag ligger och tittar på deras skådespel.

marken känns inte längre kall.

den tinar bit för bit

och så gör även jag.

någonting väcks till liv inom mig,

en gnista tänds igen.

jag är nöjd med var jag har hamnat,

stolt över att natten och mörkret inte längre skrämmer mig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Karolinas fina med Poeter.se id #45523 innehar upphovsrätten